

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Iktatószám: XX-AJFO/95/.../2022.
Hivatkozási szám: III/469-2/2022.

[REDACTED]
részére

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tárgy: válasz az Alkotmánybíróság III/469-2/2022. sz. végzésére

Tisztelt Alkotmánybíró Úr!

Köszönettel vettem kézhez a III/469/2022. sz. bírói indítvánnyal (a továbbiakban: indítvány) kapcsolatos – III/469-2/2022. ügyszámú – végzését (a továbbiakban: Végzés), amelyben foglaltakkal összefüggésben az alábbiak szerint tájékoztatom.

A Győri Járásbíróság bírója (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése alapján kezdeményezett egyedi normakontroll eljárás során indítványában a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 15. § (1) bekezdés b) pontjának „a polgári jogi igénynek helyt adó” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

Mindenekelőtt kiemelendő, hogy az Igazságügyi Minisztérium tiszteletben tartja a bírói függetlenséget, valamint a hatalom megosztásának Alaptörvényben rögzített elvét, ezért – az indítvánnyal, valamint a Végzésben megfogalmazottakkal összefüggő – jogi véleményemet elsősorban az Indítványban foglaltakra figyelemmel, azonban az annak alapját képező végrehajtási eljárás keretében hozott határozatokat, továbbá az annak alapjául szolgáló iratok ismeretének, illetve áttanulmányozásának hiányában alakítottam ki.

Jelen ügyben a bírói kezdeményezés tartalma alapján megállapítható, hogy az indítványozó egyértelműen mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítását kéri. A jogalkotói mulasztást az indítványozó abban látja, hogy a védőt megillető bűnügyi költség esetén a Vht. alapján nem állítható ki végrehajtási lap.

A fentiek alapján álláspontom szerint kérdéses, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv.-ben foglalt feltételeknek, figyelemmel az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatára.

Az Alkotmánybíróság már több döntésében megállapította, hogy bírói kezdeményezés csak jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányulhat, a bíró a folyamatban lévő ügyben alaptörvény-ellenes mulasztás kimondását nem indítványozhatja {lásd például 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; 3076/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság a 3330/2017. (XII. 8.) AB végzésben általános érvennyel azt is leszögezte, hogy „*irányadó gyakorlata alapján az Abtv. 46. § (1) és (2) bekezdése a jogalkotói mulasztás megállapítását az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során hivatalból alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza, így annak indítványozására senki nem jogosult*” (Indokolás [19]). A de facto mulasztásra irányuló kezdeményezések kapcsán az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján látható, hogy azokat konzekvensen vizsgálta és visszautasította a hatályos jogszabályi környezetre, valamint az idézett gyakorlatra figyelemmel, azaz nem engedett utat olyan gyakorlat kialakulásának, hogy de facto mulasztásra, de a kérelem szerint jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére irányuló indítványokat elbíráljon.

Mindezeknek megfelelően álláspontom szerint a Vht. támadott rendelkezése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány visszautasításának van helye.

A késedelmes válaszáért szíves elnézését kérem.

Budapest, 2022. május „ 26 ”.

Tisztelettel:

dr. Varga Judit

